

ת"פ 48276/07/14 - מדינת ישראל נגד נעים סאלח, באסם טויל - נידון

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 48276-07-14 מדינת ישראל נ' סאלח ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. נעים סאלח
2. באסם טויל - נידון

הנאשמים

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום וההליכים

1. במהלך שנת 2014 נעור בלבו של הנאשם חשד כי אחותו מתרועעת עם המתלונן ופוגעת עקב כך בכבוד המשפחה. לאור כך, ביקשו הנאשם ובעלה של אחותו (נאשם 2) מהמתלונן, להמתין במקום בו הם נמצאים. הנאשמים הגיעו למקום יחד עם אביו של הנאשם, ואז תקף הנאשם את המתלונן במכות בפלג גופו העליון. כתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך באורך של כ-2 ס"מ בקרקפת וכן רגישות וכאבים בחלקי גוף שונים.

2. בשל מעשים אלו הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז 1977. (להלן: "חוק העונשין").

3. יצוין עוד כי במסגרת הסדר טיעון זה, הורשע אף הנאשם האחר בעבירה של תקיפה סתם, בכך שדחף את המתלונן והצדדים הסכימו שיוטל עליו מאסר מותנה בלבד. כיבדתי את הסדר הטיעון, וזאת בשל חלקו המצומצם של נאשם זה באירוע והצהרת המאשימה לקשיים ראייניים.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

4. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם יישלח לתסקיר שירות המבחן, אשר יוכל להתייחס לשאלת ביטול הרשעתו. עם זאת הבהירה המאשימה שעמדתה למאסר.
5. למרבה הצער, בעבודת שירות המבחן אירעה תקלה וקצינת המבחן התייחסה בתסקירה לכתב האישום המקורי ולא למתוקן. טעות זו תוקנה בתסקיר משלים כפי שיובהר להלן.
6. מהתסקירים עולה כי הנאשם הנו רווק כבן 22. הנאשם התגייס לצבא אך שוחרר לאחר שנתיים בלבד בשל עריקות, בגינה ריצה עונש מאסר. בעניין זה תלה הנאשם את שחרורו בתאונת דרכים שעבר והנושא נותר בלתי ברור.
7. הנאשם תיאר מערכת יחסים תקינה עם בני משפחתו, לרבות עם אחותו. בהתייחס לעבירה התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלונן וכי בשל חשיבות נושא מעמדה של המשפחה, הוא הפנים עמדות המצדיקות אלימות במקרים בהם הוא חש שנגרמת פגיעה בכבוד המשפחה. בעניין זה הנאשם לא גילה נזקקות טיפולית ולאור כך שירות המבחן התרשם מסיכון להישנות אירועים מסוג זה ולא בא בהמלצה טיפולית.
8. להשלמת התמונה יצוין כי שירות המבחן שב על המלצה זו גם לאחר שערך פגישה נוספת עם הנאשם, לאחר הבנת הטעות שתוארה לעיל. הנאשם שב על עמדותיו בנושא ולא הביע כל נזקקות טיפולית. בעקבות כך ביקשה הסנגורית לקבל תסקיר משלים (שלישי), תוך הפניית הנאשם לקצינת מבחן אחרת. דחיתי בקשה זו, תוך שציינתי כי הקושי נעוץ בעמדת הנאשם ולא בפעולת קצינת המבחן, אשר טעותה תוקנה בתסקיר המשלים, בו שב הנאשם על עמדותיו הנוקשות.

טיעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרתה של העבירה בנסיבותיה. נטען כי מדובר בעבירת אלימות קשה וחמורה, אשר בוצעה אגב הפעלת כוח רב וגרמה לחבלה של ממש. כן נטען כי נסיבות העניין - אלימות על רקע כבוד המשפחה - מוסיפה חומרה למעשה. לאור כך הוצע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים.
10. בהתייחס לעונשו של הנאשם, ביקש ב"כ המאשימה שלא ליתן משקל רב לעברו הנקי של הנאשם ולהסכם הסולחה שנערך עם המתלונן. לאור כך התבקש עונש מאסר בגדרי המתחם וכן מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.
11. ב"כ הנאשם ציינה את הודאתו ואת התיקון המשמעותי בכתב האישום. נטען כי מדובר בעבירה ברף הנמוך,

אשר מתחם ענישה ההולם אותה מתחיל באי הרשעה וגבולו העליון במספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הדגישה כי מדובר בנאשם צעיר, כבן 22, נעדר עבר פלילי אשר שירת בצבא אך שוחרר בשל תאונת דרכים קשה שעבר. ב"כ הנאשם הלינה על מסקנותיה של קצינת המבחן וטענה כי מסקנתה בדבר סיכון לחזרתיות, אינה נשענת על בסיס עובדתי מוצק דיו. עוד נטען כי בין הצדדים נערך הסכם סולחה. לאור כך ביקשה הסנגורית להסתפק בעונש מותנה בלבד.

12. הנאשם בדברו האחרון הודה בחומרת מעשיו וביקש את התחשבות בית המשפט.

13. בסיום הטיעונים ביקש אביו של הנאשם את רשות הדיבור וטען כי אין סיכוי שהנאשם יחזור על מעשיו. עוד ציין האב כי המשפחה מכירה בטעות ושילמה בשל כך מחיר כבד. עם זאת בסיום דבריו, טען האב כי "כל אדם שהיה במקומו היה מתנהג כמונו ביום האירוע".

דין והכרעה

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. זאת יש לעשות בהתאם לעקרון המנחה בענישה שהנו הלימה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ויתר השיקולים כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם נכון לחרוג ממנו, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

15. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** מעשי הנאשם פגעו בשלום גופו ובשלוות רוחו של המתלונן. עם זאת, אין הוא קורבנה היחיד של העבירה, אלא אף אחותו של הנאשם היא קורבן העבירה. כעולה מעובדות כתב האישום, הנאשם היכה את המתלונן, עת שהה עם אחותו של הנאשם ברכב, מעשה שנתפס על ידי הנאשם כפוגע בכבוד המשפחה. משכך, היה במעשה להמחיש לאחות את משמעות רצונה בחיים עצמאיים, וזאת בדרך אלימה, כוחנית ומאיימת. מכאן שהיה בעבירה אף משום פגיעה בשלוות רוחה ובאוטונומיה של האחות.

16. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** אין ללמוד מהאופן בו נוסח כתב האישום על תכנון מוקדם לתקוף את המתלונן (להבדיל ממטרות אפשריות אחרות, שבעטיין התבקש המתלונן להמתין לבוא הנאשמים) ומשכך אניח לטובת הנאשם שמדובר בהתפתחות ספונטנית. עם זאת, הנאשם הוא שהיה הדומיננטי באירוע והנזק שנגרם למתלונן אינו קל - חתך של כ-2 ס"מ בראש, וכאבים באזורים נוספים. כמו כן, העובדה שהעבירה בוצעה על רקע חשד לפגיעה "בכבוד המשפחה", הנה נסיבה משמעותית לחומרה. לא אחת נקבע כי יש לשרש מן היסוד, תפיסה תרבותית המצדדת בנקיטת אלימות על רקע מה שמכונה "פגיעה בכבוד המשפחה". ראה לעניין זה:

לא אחת נכתב בבית משפט זה בגנות מנהגים אלימים כגון "נקמת דם" ו"רצח בגין חילול

כבוד המשפחה". מנהגים אלה יש לשרש מן היסוד. אל לה לחברה לגלות ולו שמץ של טולרנטיות כלפי מסורות ומנהגים אשר רומסים את הערכים הבסיסיים ביותר בכל חברה אנושית באשר היא - ערכי קדושת החיים ושלמות הגוף. על מערכת המשפט, במסגרת הדין הפלילי, לפעול במלוא כוחה ועוצמתה נגד גילויי אלימות המבוצעים על רקע תרבותי ופוגעים בזכויות אדם ובעניינינו זכויות נשים עליהן מחויבת להגן כל חברה ליברלית.
(ע"פ 1421/10 פלוני נ' מדינת ישראל 18.7.129)

בעניינינו, לא הופנתה האלימות כלפי האישה, אלא כלפי המתלונן (ואף מדובר כמובן באלימות במדרג נמוך בהרבה מהמתואר לעיל), ואולם רציונל הדברים זהה, שהרי המניע לאירוע זהה ומטרתו להמחיש, בין היתר, לאישה את גבולות "המותר והאסור".

17. **מדיניות הענישה:** עבירות אלימות חמורות, כגון זו בה עסקינן, מחייבות ענישה ממשית. ראה:

"תופעה נוראה זו פשתה בחברתנו, היתה כמחלה ממארת, וחובה היא המוטלת עלינו, על בית-המשפט, להעלות תרומתו למלחמה קשה זו. מלחמה היא שאסור לעשות בה ויתורים, שאם נוותר ונסלח תתגבר התופעה ותלך. חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים. בבואנו לגזור עונשים על עבריינים כמשיב שלפנינו, שומה עלינו לשוות נגד עינינו לא רק את המשיב ואת צורכי שיקומו; לא רק את משפחתו הסובלת בשל מעשיו; אלא גם את הנפגעים ממעשיו של המשיב ואת הנפגעים ממעשים-בכוח שייעשו אם לא נגיב בחומרה על מעשים כמעשה המשיב". (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן (7.2.2005)).

לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

ברע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (17.7.14) - נדחתה בקשת הנאשם להקל בעונש מאסר בן 8 חודשים שהוטל עליו בשל אלימות בה נקט כלפי המתלוננת. הנאשם במקרה זה הכה במתלוננת במכת אגרוף וכן באמצעות רצועת כלב. כתוצאה מתקיפה זו נגרמו למתלוננת שטף דם סביב עין שמאל ונפיחות.

בע"פ (מרכז) 16160-10-11 טבנציק נ' מדינת ישראל (25.12.11) - הופחת עונשו של נאשם לארבע חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאיים על המתלונן על רקע חילוקי דעות בענייני וועד בית ותקף אותו בכך שמשך ותלש את זקנו, חבט בעיניו, הכה בלסתו באגרופו וכופף את אצבעות ידו. למתלונן נגרמו סימנים אדומים, שריטות וחתכים. עברו של הנאשם היה נקי וגזר הדין ניתן בחלוף כ-4 שנים מהאירוע.

בת.פ 46324-03-14 מדינת ישראל נ' האיל שאמי (13.3.16) הוטלו 12 חודשי מאסר על נאשם שהיכה נמרצות

צעיר וזאת על רקע חשדו לקיומה של מערכת יחסים רומנטית בינו ובין בתו. הנאשם הודה והביע חרטה על המעשה ועברו היה נקי. עם זאת תוצאת המעשה היה חמור יותר מעניינו, והתבטאה בשבר בראש.

בת"פ (שלום רשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13)- הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שעל רקע ויכוח בתור בסופרמרקט הכה את המתלונן במכת אגרוף בעינו וגרם להמטומה בעינו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

18. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין חודשיים מאסר ועד 12 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

19. טרם דיון אבהיר כי עונשו של הנאשם אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. אכן, הנאשם הנו צעיר נעדר עבר פלילי (למעט עבירה צבאית כאמור בדבר היעדר מהשירות) ואולם, אין עניינו מצדיק, בנסיבות הכוללות, חריגה לקולה ממתחם הענישה. מתסקיר שירות המבחן עולה נוקשות חשיבתית בהקשר בו עסקינן. הנאשם אינו מבין את הבעייתיות שבמעשיו, אינו סבור שהוא זקוק לטיפול ולאור כך הגיע שירות המבחן למסקנה בדבר סיכון גבוה להישנות המעשים, בנסיבות דומות. על עמדה זו חזר הנאשם גם בפגישה נוספת עם קצינת המבחן. בהינתן כך, אין מקום לחריגה ממתחם הענישה שקבעתי. אעיר בעניין זה כי אני דוחה את טענות הסנגורית בדבר תקפות מסקנותיה של קצינת המבחן והגיונון. שירות המבחן ערך תסקיר מעמיק במסגרתו ניסה להבין את המניעים להתנהגות הנאשם. ואולם, הדבר לא התאפשר בשל עמדותיו וחוסר נכונותו להכיר בבעייתיות כלשהי. אין כל בסיס לטענה לפיה מקור המסקנה בחוסר אמונה לנאשם כי לא ידע את מטרת הנסיעה והדברים עולים בבירור מהתסקיר.

20. עם זאת, גילו הצעיר של הנאשם, הודאתו ועברו הנקי, הנם פרמטרים בהחלט רלוונטיים, לצורך בחינת מידת העונש וסוגו. לאור כך, אני בדעה כי אין מקום להורות על מאסרו של הנאשם, אלא ניתן בהחלט להסתפק בענישה הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות. עונש מאסר לריצוי במתקן כליאה הנו עונש חמור וקשה, בוודאי לצעיר ואף לראשונה בחייו. לאור כך, סברתי כי ניתן להסתפק בענישה קצרה לריצוי בדרך של עבודות שירות, אשר יהיה בה להלום את חומרת העבירה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם.

21. נתתי דעתי גם להסכם הסולחה שבין הצדדים. אכן ראוי ליתן משקל לקיומו של הסכם סולחה, ואולם אין מדובר בשיקול מכריע (ע"פ 6340/11 **מדינת ישראל נ' זחיאקה** (16.2.12); ע"פ 6271/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.1.16)). כן נתתי דעתי למצבו הרפואי של הנאשם וליתר נסיבותיו האישיות.

22. סיכומי של דבר, לאחר שנתתי דעתי לשיקולים לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **חודשיים מאסר**. המאסר ירוצה בעבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה. העבודות יחלו ביום 7.11.16, אלא אם תינתן החלטה אחרת, לרבות מטעם הממונה. על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה בטבריה ביום זה. מובהר לנאשם שעליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה ואם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיען והוא ירצה את יתרת התקופה בבית מאסר.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור הנאשם כל עבירת אלימות פיזית כנגד גופו של אדם.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת מס' 1) בסך 5,000 ש"ח. הפיצוי ישולם עד יום 1.8.16 ; המאשימה תמציא למזכירות את פרטי חשבון הבנק של המתלונן ותביא את תוכנו של גזר הדין לידיעתו. הבאתי בחשבון לצורך קביעת סכום הפיצוי, את הסכם הסולחה והסכום שנקבע בו.

הודעת זכות ערעור בתוך 45 יום.

המכירות תמציא עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ט"ז אייר תשע"ו, 24 מאי 2016, בהעדר הצדדים.